

“Doğa devamlı değişim halinde iken, insan inatla değişmemekte ısrar ediyor. Oysaki insan değişmelidir.”

Doğanın Çılgılığını Duyabilmek

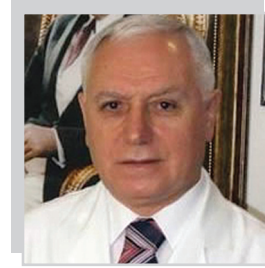
Prof. Dr. Ali ÖZDEN

Orada ne Güneş doğuyor, ne de sabah oluyor. Prof. Dr. Mehmet Haberal ve Prof. Dr. Fatih Hilmioğlu'nun çektiği büyük acıya doğa çılgılık atıyor “bilime, bilim adamına saygılı ol” diye, kimse duymuyor. Sanki Kainatın son günü.

Çılgılık insanın tehlike altında olduğunu, acı çektiğini, çaresiz kaldığını, yaşamının tehdit altında olduğunu bildirmesidir. Açıkça yardım istemektir. Durumundan başkalarının haberdar olması için gösterdiği son çabadır. Doğanın sesini de, çılgılığını da duyabilmek mümkündür. Bunun için yapılacak iş duyarlı hale gelebilmektir. Duyarlı olabilmek için de eğitilmek gerekmektedir. Zaten insanı insan yapan, bizleri farklılaştıran eğitimidir. Eğitim sistemi nedenli güçlü ise o denli duyarlı insan yetiştirilebilir. İnsan için eğitim yaşam boyudur. Belli eğitim süreçlerinde verilen bilgiler o zaman için doğru iken bugün yanlış olabilir. Bunun farkında olabilmek yaşam boyu eğitim ve insanın kendi kendini eğitime sürecine geçmesiyle mümkündür. Doğada olup bitenleri okumaya, algılamaya, duymaya çalışmazsak daha çok felaket yaşanır.

Bilim; gerçeğin, doğru bilginin peşindedir. Bunun için de bilim doğayı okumaya, duymaya ve değerlendirmeye çalışmaktadır. Öğrencilik yıllarımızda eski hocalarımız bize “tıp eğitiminde bugün bildiklerimizin yarısı doğru, yarısı yanlış” derdi. “Nelerin doğru nelerin yanlış olduğunu bugün bilmiyoruz” derlerdi. Bilimin görevi zaman içinde kendi yöntemleriyle doğru olanı ortaya koymaktır. Bilimde doğrulama, yanlışlama esastır. Bunun için bilim; gözlemlerin yanı sıra deneme, ölçme biçme, tartma gibi yöntemlerle elde edilen bilgiyi doğrular ya da yanlışlar. Bilim; doğayı okuyup anlayarak neden, niçin, nasıl sorularına yanıt vermemizi sağlayan doğru bilgilerin üretimidir. Böylece gerçek bilgilerle olaylardaki neden sonuç ilişkilerini ortaya koyabilmemiz mümkün olmaktadır.

Bilim kuşku karakteri nedeniyle değişik şart ve koşullarda elde ettiği bilgileri sürekli sorgulayarak kendi yanlışlarını dü-

Prof. Dr.
Mehmet HABERAL

Prof. Dr.
Fatih HİLMİOĞLU

zeltmektedir. Oysaki diğer düşünce sistemleri, binlerce yıl önce yanlışlığı kanıtlanmış yanlış bilgileri gerçek bilgi gibi insanlara kabul ettirmeye çalışmaktadır. Bilim ve teknolojideki ilerlemeler toplumun tüm kesimlerine indirgenemediği için yönetenler de, yönetilenler de olup bitenden haberdar değildir. Bu nedenle de değişimin ve gelişimin dışında kalmaktadırlar. Elimizdeki bilgisayarın kapasite ve programı devamlı geliştirilip güncelleştirilirken insanın bilgi işlem merkezinin ne kapasitesini ne de programını değiştirebiliyoruz. Binlerce yıl önceye takılıp kalmış. Okuma yazma öğreniyoruz, sonra ne okuyor ne de yazıyoruz. Ama sorulunca her şeyi bildiğimizi ve her işi yapabileceğimizi söylüyoruz. Ne olduğumuzun farkında değiliz, farkında olabilmek için duyarlı hale gelmemiz gerekir.

Eğitilerek, ayrıca kendi kendimizi de eğiterek, farkındalık kazanmamız ve duyarlı hale gelmemiz gerekir, aksi takdirde ne insanın ne de doğanın ne sesini ne de çılgılığını duyabiliriz.

Bilim ve teknolojide son 20 yılda yaşanan ilerleme milyarlarca yılda görülen ilerlemenin milyarlarca katıdır. Bilim ve teknolojideki inanılmaz ilerleme, ulaşım ve iletişimdeki hız,

dünyamızı küçülterek kâinatı anlamamızın kapısını açmıştır. Dünyamız sanki küçük bir ev, hep birlikte yaşıyoruz da farkında değiliz. Artık birbirimizin acılarını, sevinçlerini paylaşırken de sorunları çözerken de sorumlulukları birlikte üstlenmemiz gerekmektedir. Nereye baksak, dünyamızda insanların neden olduğu, doğada dengesizliğe yol açan sorunları görüyoruz. Bunun için önce duyarlı hale gelerek doğanın sesini duymaya çalışmamız gerekir, eğer bu çabayı göstermezsek gün gelir doğanın çığlığını bile duyamaz hale geliriz.

Doğadaki canlı ve cansız yaşam milyarlarca yılda uyum ve denge içinde değişimini ve gelişimini devam ettirebilmiştir. Oluşan bu uyumlu ve dengeli hal bozulacak olursa yıkımı, yok oluşu hızlı olabilir. Doğanın yasaları milyarlarca yılda oluşmuştur. Hala yasaların da dinamik bir yapı olduğu, değişim ve gelişim gösterdiği görülmektedir. Doğanın yasaları ile insanoğlunun ortaya koyduğu yasalar, ilahi yasalar zaman içinde birbirlerine uyumsuz hale gelebilmektedir. Bu nedenle de doğa ses vermeye başlıyor, kendini duyuramayınca da çığlık atıyor. Fakat yine duyan yok çünkü duyarlılıklar yitirilmiş. Ne yapmalıyız! Eğitim, Eğitim, Eğitim. Bilim ve akıl rehberliğinde, doğa ile uyum içinde olabilmek için düşünsel faaliyetlerimizi zenginleştirmek ve geliştirmek mecburiyetindeyiz.

Bunun için de yeterli doğru bilgi, uygun kapasite, uygun programla donanımlı hale gelmemiz gerekir. İnsanoğlunun, yeterince çaba göstermeden, yeterince donanımlı hale gelmeden doğayı anlayabilmesi, algılayabilmesi, duyabilmesi mümkün değildir. Doğruluğu kanıtlanamamış varsayımları gerçek olarak algılayarak doğa ile uyum sağlanamaz, o zaman doğa çığlık atar ama siz hiçbir şey duymazsınız, çünkü yanlış bilgiler beyninizin işlevlerini bozmuştur. Görüldüğü gibi insanı doğaya düşman hale getiren yanlış bilgilerdir. Dün bildiklerimizin çoğunun yanlış olduğunu bugün biliyorsak, bugün bildiklerimizin de çoğu yanlışsa, nasıl bugünü ve yarını kurgulayabiliriz? Bunun yolu yine bilim ve akıl rehberliğindeki eğitimden geçer. Çünkü bilim sayesinde yanlışları ortaya koyabiliyoruz, bilim sayesinde gerçekleri görebiliyoruz, bilim sayesinde karanlıkları aydınlatabiliyoruz. Bilim yasalarının bizi güzel günlere taşıyacağı açıkça görülmektedir. Bugün kâinat hakkında bildiklerimiz de %1'ler civarındadır. Bilim kâinatı da okumaya başlamıştır. Yakın gelecekte karanlığın ezberini de bozacaktır. Karanlık varsayımlara dayanarak doğanın dengesini bozmayalım, bilim rehberliğinde uyumu sağlayalım, ona hükmetmeye onu yok etmeye çalışmayalım, onun sesini duymaya çalışalım, yoksa çığlığını da duyamaz hale geleceğiz.

Bir ülkede yöneticiler toplumun yanlış bilgilenmesine zemin hazırlarsa, bilime karşı tavrı koyarsa, insanlık suçu işlemiş olduğu kabul edilmelidir. Yüzlerce yıl önceki yanlış bilgilerin bugün bile ayırında olmayan insanlara yasal olarak zorunlu eğitim verilmelidir. Yoksa doğanın felaketine yol açacaklar.

Bazı dönemlerde insanlar ve toplumlar o denli duyarlı hale gelir ki hiçbir organik nedenleri olmadığı halde ne görebilir ne de duyabilirler. Bu; yok oluşun habercisidir. Yapılacak iş bilimden yana adam gibi tavrı koymaktır. Özellikle sizler Bilimden ve Akıldan yana tavrı koymakta gecikmemelisiniz.

Yüzlerce, binlerce yıl önceki doğruluğu kanıtlanmamış bilgilerle üretilen düşün sistemlerini bugüne taşımak, günümüzün sorunlarını o bilgilerle çözmeye çalışmak, yaşamımızı ilkel döneme taşıma özlemidir. Nedeni de günümüz dünyasına uyum gösterememeleridir. Doğanın yasalarına uyum gösteremeyenler gidecektir. Bu nedenle yapılacak iş onları eğiterek uyumlu hale getirmektir. Bugünün insanını çağlar öncsinden farklı yapan beşbin yıllık bilgi birikimidir. Bu bilginin nesilden nesile nakli nedeniyle bugün insan merkezli bir dünyada yaşıyoruz. Bugünün insanı bin yıl önceki insanla aynı düşünemediği gibi, elli yıl önceki insan gibi de düşünmemektedir. Çünkü bugün gerçekliği doğrulanmış bilgiler sayesinde düşünce sistemimiz sürekli değişim halindedir. Sorun bu bilgi birikiminden yararlanamayan insanların çağdışı yaklaşımından kaynaklanmaktadır. Yapılacak iş onları da sürekli eğitime alarak yaşadıklarının ayırına varmalarını sağlamaktır. Bugün doğan çocuklarla ikibin yıl önce doğan çocukların doğdukları anda birbirinden farklı olmadıkları görülür. Bugün doğan çocuklar şanslıdır, çünkü 4 bin yıllık bilimsel, gerçek ve doğru bilgilere sahip bir kütüphaneleri vardır. Teknolojik birikim onların hizmetindedir. Sosyal, kültürel gelişim bugün onları beklemektedir. Günümüz çocukları bu bilgisel birikimden yararlanarak eğitilirse çağa ve doğaya uyumları sağlanabilir. Bu imkanlardan yararlanmazlarsa ikibin yıl önce doğanlarla aralarında hiçbir farklılık görülmez.

DOĞANIN ÇIĞLIĞINI NEDEN DUYMUYORUZ?

Duymuyoruz çünkü yeterince bilgilenip donanımlı hale gelmediğimiz için insanlara ve doğaya yabancılaşarak yalnızlığın içine düştük. Bu düşüşün aynı zamanda bir çöküş olduğunu anlayıp toparlanmak için hiçbir şey de yapmıyoruz. Bu çöküşü insanımız yanı sıra kurumlar da yaşadığından bir çıkmaz sokaktayız, bizi buradan yalnız bilim ve akıl çıkaracaktır. Tıp ve hukuk insanoğlunun olmazsa olmazıdır. Modern hukuk

“Devlet kin ve nefret duyguları ile intikam peşinde koşarak, geçmişini yargılatarak bir yere varamaz. Devlet geçmişini değil bu gününü ve geleceğini kurgulamak zorundadır.”

için ne gerekli ise hepsini insanoğlu yaratmıştır. Bu nedenle insanoğlunun hem tıp hem de hukukun tüm olanaklarından sınırsız şekilde yararlanması doğal hakkıdır. Tıp ta, hukuk ta, hekim de, yargıç ta hepimiz için gereklidir. Hem tıbbi hem de hukuku, hem yüceltmemiz hem de yetkinleştirmemiz gerekir. Tıp ta, hukuk ta saygı ve sevgi görmediği yerde gelişim gösteremez. Tıp ve hukuktaki hatalar büyük acılara neden olabileceğinden hizmetlerin sıfır hata ile verilebilmesi için tüm tedbirlerin alınması gerekir. Tıp ve hukuk bağımsız kuruluşlar tarafından toplum adına denetlenmelidir.

Elbetteki insanoğlu suç işlemek istemez. Bu nedenle de neden, niçin, nasıl gibi sorulara yanıt aranacak olursa, tutuk evlerindeki insanların toplum adına orada oldukları görülür. Bir kısmı toplumun insanca yaşaması, bir kısmı da özgürlük, eğitim, sağlık hizmetlerinin toplumun doğal hakkı olduğunu dile getirdikleri için suçlanmaktadır. Bazıları da yeterince eğitim göremediği için kendini kontrolde başarısız olduğundan tutuk evinin yolunu tutmuşlardır. Toplumu çağcıl seviyeye getiremeyen, yeterli eğitim, sağlık, güvenlik sistemlerini kuramayanlar, çaresiz insanın doğal haklarını da vermeyenler dışardan içerdekileri seyretmektedirler. Dışardakilerin gücü arttıkça dışarıyı da tutukhaneye çeviriyorlar, o zaman da içerdekiler dışarıdakileri seyrediyor.

Ne olduysa oldu, demokrasinin sigortaları devre dışı kaldığından korku toplumun içine karabulut gibi sindi. Herkes kendi gölgesinden, mahalle baskısından, devlet baskısından, siyasi baskıdan, dini baskıdan korkar hale geldi. Güzelim ülkemiz korkaklar ülkesi haline geldi. Korku AKLIN düşmanıdır. Herkes çok iyi bilsin ki korkunun da düşmanı bilgidir. Bilgidir insanı geleceğe taşıyan. Herkes bilsin ki bu ülkede bilgi sahibi, bilime inanan insanlar vardır. Cumhuriyet; sevgisiyle, hoş görüsüyle tüm ulusu kucaklarken bugün herkes Cumhuriyeti yargılamaya çalışmaktadır. Çünkü “Akıl Durgunluğu Sendromu” toplumu zor durumda bırakmıştır. Cumhuriyet ulusunu bu kaostan kurtaracak ve onu mutlaka güzel günlere taşıyacaktır. Cumhuriyet dün ülkeyi yoktan yarattığı gibi bugün de halkımızın gerçeği görmesini sağlayarak gerçeğin önündeki engelleri kaldıracaktır.

Tıbbi bir hatanın sonuçları ile hukuki bir hatanın sonuçlarını karşılaştıracak olursak, unutmayalım ki hukuki bir hata top-

lumların geleceğini kararttığı gibi saygınlığını da yok eder. Bu nedenle hukuk eğitimi tıp eğitimi gibi hem teorik hem de uygulamalı olacak şekilde en üst düzeyde bir program ile verilmelidir. Her ikisinde de iki fakülte eğitimi zorunlu hale getirilmelidir. Tıp için; önce Biyoloji, Moleküler Biyoloji, Organik Kimya, Epidemiyolojiden sonra Tıp, Hukuk için de; Sosyoloji, Felsefe, Tıp, Psikoloji, Ekonomi vs eğitiminden sonra Hukuk eğitimi alınmalıdır. Ya da Hukuk eğitimi de 6-7 yıla çıkarılarak program zenginleştirilmelidir. Hem tıp hem de hukuk eğitiminde en az bir mükemmel yabancı dil öğrenimi olmazsa olmaz olarak kabul edilmelidir. Tüm üniversite öğrencilerinin her şeyden önce her vatandaş kadar doğa bilimlerinden, pozitif bilimlerden ve bilim tarihinden haberdar olması gerekir. Daha doğrusu insanımız nasıl, neden var olduğunu anlamak durumundadır. Nereden bakarsanız bakınız ülkemizde başarının değerlendirilmesinde bilimsel kriterler kullanılmamaktadır. Belki de hastalığın esas nedeni budur. Bu nedenle yeniden bir değerlendirme yaparak geleceği daha iyi görmemizi sağlayabiliriz. Bunun için hepimizin kurtuluşu ve Cumhuriyetin kuruluşunu bilmemiz gerekir.

Günümüzde temel bilimler ve sosyal bilimlerdeki gelişim toplumda hızlı bir değişime yol açmaktadır. Bilim ve teknolojide son elli yıldaki hız baş döndürücü bir hal almıştır. Özellikle tıp alanında yaşanan mucizevi gelişim toplumların düşünce sistemlerini de etkilemiştir. Düşün sistemlerindeki bu değişim ve gelişim modern hukuku da etkilemektedir.

Dünyamız bir zamanlar inanılmaz şekilde büyük algılanırken artık küçülmüştür. Dünya neredeyse bir köyde yaşayan büyük bir aileye dönüşmüştür. Artık yeni bir düşün dünyası, yeni bir yaşama karşı karşıyayız. Bu yeni dünyayı kavramakta sıkıntısı olanlar hala geçmişte yaşamaktadır. Bu nedenle toplumlarda yeni sorunlar kaçınılmaz olarak yaşanmaktadır. Hatta gelişim ve değişimden rahatsız olanlar bilimden de kaçarak ortaçağ karanlığına dönmek istiyorlar. Bunlar da hep yeni hukuk sorunlarını gündeme getirmektedir. 21. yüzyılın, insan ve bilim merkezli bir yüzyıl olduğunu algılayarak sorunları çözmek için hukuk eğitimini daha da düzeyli bir hale getirmek insanlığın sorunudur. İnsanlar hastalandıkları zaman sorunlarının çözümünde hastalık bazında uzmanlaşmış hekimden hizmet almayı nasıl istiyorsa, hukuki konularda da

uzmanlaşmış avukat isteyeceği gibi uzmanlaşmış yargıçlar tarafından da yargılanmak istemeleri en doğal haklarıdır.

Bir insan güvenmediği bir avukatın kendisini savunmasını istemeyeceği gibi, güvenmediği, özellikle bilgisine güvenmediği bir yargıcın ise yargılamasını ise hiç istemez. Elbetteki insanın doğal haklarının sağlanması konusunda önce devletine güvenmesi gerekir. Bu güveni hem hekimlerin hem de yargıçların verebilmesi için en az beş yılda bir bilgilerini yenileyerek, güncelleştirerek hem teorik hem de uygulamalı değerlendirme sınavlarından geçmeleri gerekir. Ciddi işleri ancak ciddi ve yeterince donanımlı insanlar gerçekleştirebilir. Üst düzeyde görev yapan insanlar gibi hekimler ve hukukçular da periyodik sağlık kontrollerinden geçirilerek hem sosyo-psikolojik hem de organik bir problemlerinin olup olmadığı ortaya konulmalıdır. Tüm kamu görevlerinde terfi ve atamalar bilimsel değerlendirme kriterleri dikkate alınarak yapılmalıdır.

Okumayı, yazmayı öğrendiğimize göre hem okuyacağız hem de yazacağız. Bu yüzyılda düşündüklerimizi yazmaktan da, ifade etmekten de korkmamalıyız. Doğal haklarımızı kullanmak durumundayız.

İnsan olduğumuzu unutmamak için ne pahasına olursa olsun kendimizi ifade etmeliyiz. Haklıdan yana tavır koymanın bir insanlık görevi olduğunu unutmamalıyız.

Hem tıp hem de modern hukuk, dogmaları yıkarak insanoğlunun kaderini olumlu şekilde etkilemiştir. Devlet halkının huzur içinde yaşamasını sağlamak için halkının da görüşünü göz önünde tutarak kuralları oluşturur ve yaşama geçirir. Ortaya konan kurallar için olmazsa olmaz, bu kuralların bilime ve akla uygun olmasıdır. Yasama, çıkardığı kanunlarla, yürütme de yanlış davranışlarıyla toplumun belli bir kesimini yok saymaya kalkarsa ya da çağcıl olmayan kanun ve yürütme ile toplumu baskı altında tutarak stres yarattırsa suça zemin hazırlar, hatta suça teşvik eder hale gelir. O zaman, gönüllü kuruluşlar, uyarı ve önerilerini ortaya koyarak tavır sergilemelidirler.

Bu uyarı ve önerileri suç unsuru olarak değerlendirmek yanlış. Demokrasilerde demokrasiyi korumak zorunda olan sistemlerin aktive olması yanlış değildir. Onların katkısı ile sağlıklı çözüm yolları gündeme getirilebilir. Bu suça teşebbüs değil çözüme katkı verme dönemidir. Demokrasilerde yasama, yürütme, yargı sağlıklı ise sorun yaşanmaz. Bu güçlerin bağımsızlığı tehdit altında ise o zaman da kaçınılmaz olarak demokrasinin sigortaları (medya, gönüllü kuruluşlar, üniversiteler, işçi ve işveren kuruluşları vs.) devreye girecektir. Demok-

rasiyi yaşatmak tüm toplumun görevidir. Toplum ve kurumlar duyarlılığını kaybedecek olursa suça zemin hazırlanmış olur.

Bilgi ve kültür seviyesi istenilen düzeye ulaşamamış toplumlarda devlet; üniversiteleri ve dini kontrolü altında tutmaya çalışırken siyasetçiler de, dini ve üniversiteleri siyasi malzeme olarak kullanırlar. Bir ülkede hükümetler üniversiteyi, dini ve yargıyı kontrolünde tutmaya çalışırsa o ülkenin aydınlığa çıkması mümkün değildir. Bir yerde suç işlendiği saptanırsa gereken hemen yapılmalıdır. Sonra yaparım yaklaşımı insanlık suçudur. İş işten geçtikten sonra geçmişi yargılamak kimse- nin görevi değildir. O dönem, kendi koşullarında, bilim adamlarınca ele alınmalıdır. O dönemin sosyal yapısını, düşün dünyasını, ekonomik koşullarını, inanç dünyalarını vs. bilen, o dönemin tarihçileri tarafından sorgulanması uygun olur. Dünyadaki en kolay şey geçmişi ve suçsuz insanları yargılamaktır. Unutmayın ki suçun da yaratıcısı çoğu kez yöneticiler ve onların destekçisi toplum kesimleridir.

Masum insanların suçlanması ve yargılanmasına sessiz- tarifsiz kalmak suçların en ağırıdır. Bu nedenle yargıda sorumluluğun paylaşılması için halk adına görev yapan konu uzmanı bilim adamlarından oluşan danışma jürilerinin görüşüne yer verilmelidir.

Suçsuz bir insanın tutuklanması ya da cezalandırılması bir toplumda vicdanları harekete geçirmiyorsa orada insandan ve insanlıktan söz edilemez. Bir kişiye yapılmış haksızlık tüm topluma yapılmış olarak algılanmalıdır. 18. yüzyılda Fransa'da yaşanan Jean Calas (1698-1762) olayından ders almayız. Fransa'nın Toulouse şehrinde yaşayan Calas oğlunu öldürmekle suçlanır ve 10 Mart 1762'de feci şekilde idam edilir. Calas'ın suçsuzluğuna inanan Voltaire (1694-1778) işin peşini bırakmaz ve yaptığı araştırmalar sonucunda Calas'ın suçsuz olduğunu, oğlunun intihar ettiğini ortaya koyar. Böylece Jean Calas ölmüş olsa da suçsuzluğu ortaya konur ve aile de onurunu kazanır.

Yargı, yürütmenin ve yasamanın güdümünde kalırsa görüldüğü gibi suçlunun bulunması her zaman kolay değildir. Calas Protestan bir insandı. Calas olayında yargı Katolik din adamlarının ve yürütmenin baskısında kalarak karar vermiştir. Calas, araba tekerliğine bağlanarak, canlı canlı organları parçalanarak işkence edilirken, bağırarak suçsuz olduğunu söylüyordu. Parçaladılar ve yaktılar, o zaman çığlığını duymadılar. Şimdi o çığlığı duyabilen insanlar var. Yargının gücü azalınca yargıya da yargıca da halkın güveni azalmaktadır. Zanlının suçsuz olabileceği ihtimali yargının önceliğinde olmalıdır. Suçlanan

insanı ayakta tutacak olan yargıya güvenidir. 250 yıl önce yaşanan bu olayın benzerleri ülkemizde her gün yaşanmaktadır.

Yine Fransa'da başka bir olay 19. yüzyılın sonlarında yaşanmıştır. Bu olay bir ülkenin toptan, tüm değerlerini nasıl kaybettiğini ortaya koyması açısından oldukça önemli ve ders alacağımız bir olaydır. Bu olay Dreyfus olayıdır. Bu olay insanlık tarihinin ne acılarla dolu olduğunu ortaya koyması açısından da önemlidir. Yüzbaşı Alfred Dreyfus Ekim-1894'de Almanya adına casusluk yaptığı iddiasıyla suçlanır. 15 Ekim'de cezaevine konur. 5 Ocak 1895'de askeri okulun bahçesinde herkesin gözü önünde rütbesi sökülür ve aşağılanır. Dreyfus da çığlıklar atarak suçsuz olduğunu dile getirir.

Onun sesini Fransa duymadı, ordusu duymadı, devleti duymadı, hükümeti duymadı, çünkü Dreyfus Katolik değil Yahudi idi. Bu nedenle herkes casus olabileceğine inanırdı. Almanya adına Fransız ordusunda casusluk yapanlar ve üst rütbeli ordu mensupları yanı sıra yargıçlar, hükümet ve halk, gerekli olan sahte delilleri üreterek Dreyfus'un suçluluğunu yargıya kabul ettirdiler. Böylece oyun bitirildi. Fakat Dreyfus'un suçsuz olduğuna inanan şair ve yazar Emile Zola haksızlığa karşı bayrak açarak Dreyfus'u savunmak için her şeyi yaptı. Bu arada Emile Zola da devletin hışmına uğratarak sürgüne gönderildi. Dreyfus 12 Mart 1895'de Fransız Guyana'sında cezasını çekmeye başladı. 13 Nisan'da Şeytan Adası'na nakledildi ve orada cezaevine yerleştirildi. 5 Haziran 1899'da Dreyfus Şeytan Adası'ndan alınarak Fransa'ya getirildi.

1 Temmuz 1899'da Fransa'ya gelen Dreyfus Rennes'de hapis-haneye yerleştirilir. 1900'de genel af çıkar, bundan Dreyfus'un yanı sıra esas suçlular da yararlanır. Fakat sonra tekrar yargılama başlar. Genel af gerçek bir suçsuz için en büyük cezadır. Emile Zola'nın mücadelesi tüm hızıyla devam eder. Emile Zola'nın ve Dreyfus'un eşinin hukuk savaşı sonunda

gerçek suçlular ortaya konur. 20 Eylül 1902'de Emile Zola ölür. 1906'da Dreyfus görevine döner ve kendisine törenle "Chevalier of the Legion of Honor" madalyası verilir. 4 Haziran 1908'de Emile Zola'nın külleri Pantheon'a nakledilir. Dreyfus olayında dini ve etnik farklılıklar kullanan insanların; yönetimi, orduyu, halkı ne hallere soktuğunu görüyoruz. Bu olay bir toplumda bilim ve akıl yolundan sapma olursa "Akıl Durgunluğu Sendromu"nun gelişmesinin kaçınılmaz olduğunu ortaya koymaktadır.

Emile Zola'nın dediği gibi, gerçek, yürüyüşüne devam ediyor, onu durdurmak mümkün değil. Yeter ki gerçekten yana tavır koyabilecek insan olsun. Suçsuz bir insanın suçsuzluğunu ortaya koyabilmesinin ne kadar zor olduğunu tarih bize öğretiyor.

Üniversiteler, din kurumları/din, medya, sendikalar, gönüllü kuruluşlar saygınlıklarını yitirmek istemiyorlarsa hükümetlere ve siyasetçilere kendilerini kullandırmamalıdır. Bu oluşumların kendilerini ve demokrasimizi korumaları doğal hakları ve sorumluluklarıdır.

Bizim nesil çok zor koşullarda okuma yazma öğrendiği için yaşamımız boyunca okumayı ve yazmayı yaşamın bir parçası olarak kabul ettik. Biz turnaklarımızla kazıyarak bir yere geldiğimiz için de devrimci özümüzü yitirmemeye özen gösterdik.

Bazılarının beş dakikada suçlu olduklarına karar verip hapse attığı insanlar yıllardır suçsuzluklarını ortaya koymak için çığlık atıyorlar. Ama toplum o çığlığı duyabilecek kadar duyarlı değil. Onlar orada. Orada ne güneş doğuyor, ne de sabah oluyor.

19 Ağustos 2012

Saygılarımla

Not: Bu yazı Ağustos 2012'de (bir mektup eşliğinde) tüm Tabip Odası Başkanlıklarına ve Baro Başkanlıklarına gönderilmiştir.

KAYNAKLAR

1. Dumortier Brigitte. Dinler Atlası, 2007-NTV Yayınları.
2. Denton Gillian, et al. History of the World, 2004-DK.
3. Cooper Kenneth S. The World and It's People. 1986-Silver Burdett Company.
4. Alantar Neslihan. Mistik Bilim, 2013-Sınır Ötesi Yayınları.
5. Poupard Paul. Dinler, 2005-Dost Yayınları.
6. Desti Marc. Anadolu Uygarlıkları, 2005-Dost Yayınları.
7. Cevizci Ahmet. Felsefe Sözlüğü, 2011-Say Yayınları.
8. Destain Christian. Aydınlanma, 2010-Cumhuriyet Yayınları.
9. Zola Emile. Dreyfus Olayı, 2004-Yalçın Yayınları.
10. Rousseau J. J. Toplum Anlaşması, 1989-MEB Yayınları.
11. Algül Rıza. Dinler ve Devrimler, 2011-Cumhuriyet Yayınları.
12. Brenner Michael. Kısa Yahudi Tarihi, 2011-Alfa Yayınları.
13. Pears David. Bilgi Nedir, 2004-Bilim ve Sanat.
14. Rivers W. H. R. Tıp Büyü ve Din, 2004-Epsilon Yayınları.
15. Lecourt Dominique. Bilim Felsefesi, 2006-Dost Yayınları.
16. Ruthven Malise. İslam, 2012-Oxford University Press.
17. Annas Julia. Ancient Philosophy, 2000-Oxford University Press.
18. Crick Bernard. Democracy, 2002-Oxford University Press.